

L'energia solar guanya terreny a l'eòlica.

Catalunya | 06-12-2006 | 23:38

S'està construint a Flix el major parc solar fotovoltaic de Catalunya i un dels més grans d'Europa, amb una potència superior a 8 MW que ocuparà 40 hectàrees de terreny a l'entorn d'Ercros. Aquest parc suposa una embranzida important a l'energia solar, que ja es troba en condicions de competir amb l'eòlica. Tanmateix, cal ser prudent i anticipar-se els errors que s'han comès amb l'eòlica.

Per als qui estimem la fauna local, els espais naturals i el paisatge del nostre territori, l'avenç de l'energia solar front a l'eòlica obre un camí d'esperança. Front a alguns plantejaments ecologistes globals, que únicament valoren qüestions planetàries sense entendre que el planeta és un mosaic natural i que les parts són més importants que el conjunt, els plantejaments ecologistes locals cerquen fórmules que puguin satisfer el desenvolupament sostenible sense perjudicar la conservació del patrimoni natural.

Els parcs solars poden suposar una molt bona alternativa als parcs eòlics, però sempre que compleixin uns requisits bàsics i imprescindibles de sostenibilitat:

- preservació de l'entorn natural
- producció elèctrica descentralitzada i lligada als nuclis de consum
- integració en àrees industrials o urbanes
- proximitat a les línies d'evacuació elèctrica sense necessitat de construir-ne de noves
- equilibri territorial d'acord a les necessitats de consum local
- no massificació

Sostre energètic?

Seguint aquest breu decàleg podríem arribar a una situació futura de sostenibilitat energètica? NO. Senzillament, cal que la construcció d'instal·lacions de producció energètica vagi estretament lligada a una política ferma basada en l'estalvi i l'eficiència energètica. L'home és un àvid consumidor d'energia. Primer va ser la llenya, per escalfar-se. Després el carbó, per moure enginys de vapor. Després el petroli i els seus derivats, per alimentar motors de combustió. Tot seguit els reactors nuclears, amb les conseqüències negatives i efectes a llarg termini que tots coneixem. Avui dia parlem d'energies renovables: solar, eòlica, biomassa, geotèrmica,... Però o-n es troba

realment el sostre energètic del nostre planeta?

No hi ha sostre, així de fàcil. L'ús que fem de l'energia dependrà directament del compromís polític dels governs, i dels nivells de riquesa que l'energia generi. L'única limitació possible és el territori, aquell bocí de món o-n vivim, i que per a nosaltres és tan valuós i per altres "pseudoecologistes" és tan banal.

Així doncs, hem de valorar les infraestructures energètiques amb perspectiva i sentit comú. De res serveix que es potenciïn les energies renovables si es segueixen construint centrals tèrmiques i nuclears. Ja hem arribat a la paradoxa de ser capdavanters en producció d'energia eòlica i al mateix temps de situar-nos entre els països que més lluny estan de complir el protocol de Kyoto sobre emissions de gasos amb efecte hivernacle. Com podem, doncs, defensors de l'ecologisme global, apostar per un model energètic com l'espanyol? Com es pot donar suport al Pla d'Energia de Catalunya? o-n està el Pla de tancament de Centrals Nuclears? Perquè tant de soroll i tan poques nous? A qui beneficia l'escalada especulativa del sector energètic?

Un preu elevat

Tornant a Flix, creiem que 40 hectàrees de sòl aprofitable per altres usos és un preu ambiental elevat, tot i que valorem molt positivament que no s'hagi fet enmig del Delta o a dalt del MontCaro. Mirant altres contrapartides, i fent una comparativa amb una altra instal·lació de l'empresa Ecotècnia (promotora del parc solar), ens adonem que el parc solar de Flix equival a tres parcs eòlics de Villalba, la qual cosa suposarà un nombre important de voltors que no acabaran destrossats per les aspes d'un molinet. Estaria bé que quan es facin valoracions ambientals de les energies renovables no es mesuri només la quantitat de CO2 que es deixarà d'emetre, sinó també:

les hectàrees de sòl agrícola o forestal que es perdran per sempre
el nombre de rapinyaires que moriran o perdran el seu territori vital
els quilòmetres de línies elèctriques d'alta tensió que caldrà construir
el nombre de famílies que perdran l'oportunitat de desenvolupar activitats basades en el turisme rural o l'agricultura sostenible
la quantitat de primes que perceben els promotors de parcs solars i eòlics, i que perdran els particulars que vulguin implantar l'energia solar a casa seva
els kilowatts que es perden durant el transport de l'electricitat als punts de consum allunyats

També, i de forma demagògica, s'acostuma a donar l'equivalència de les instal·lacions de producció energètica segons el nombre de famílies que consumiran aquesta electricitat. En aquest sentit volem recordar les dades publicades en l'anuari del Departament de Medi Ambient, que indiquen que el consum final d'energia a l'àmbit domèstic suposa únicament un 13,3%, front a un 37,7% del sector transport, un 34,2% del sector industrial, un 10,9% del sector serveis i un 3,8% del sector primari. Per tant, seria més adient donar l'equivalència energètica en dividendes o primes per a accionistes que obtindrà el sector industrial i de transports, i que el ciutadà subvenciona sense saber-ho.

Endavant amb els parcs solars, però, si us plau, amb racionalitat, evitant al màxim els interessos especulatius del sector energètic empresarial, i fomentant l'energia solar tèrmica i fotovoltaica descentralitzada.

Fuente: Plataforma Potbou
Autor: Plataforma Potbou